

fremragende Plads blandt Kulturstaterne, fordi vi har saa fænomenalt rige Museer. Disse Museer er saa overordentlig rige trods vort Lands Lidenhed og relative Fattigdom, fordi vi saa tidligt ved fremragende Videnskabsmænds Initiativ kom ind paa at grunde Museer. Disse Museer, der for nogles Vedkommende er enestaaende, trækker hvert Aar mange Mennesker til København, hvor de særlig findes, og det er ikke blot Videnskabsmænd, der kommer hertil for at supplere den Indsigt, de kan faa andre Steder i Verden, ved Udnyttelse af vore Museer, men ogsaa — og det har i denne Forbindelse særlig Interesse — Turister, der besøger København for at faa Lejlighed til at bese vore Museers Skatte. Nu maa det naturligvis, hvis man ser denne Sag fra Byens særlige Standpunkt, være denne magtpaaliggende, at disse Museers Skatte i højere Grad, end Tilfældet nu er, kommer Kulturen til gode derved, at de fremstilles paa en særlig god Maade. Besøget vil derved antagelig yderligere vokse, og foruden den rent kulturelle Betydning vil det for den københavnske Handelsstand have ganske overordentlig stor Betydning. Baade Hotteller og Købmænd af mange forskellige Arter er i høj Grad interesserede i, at Byen faar saa stort Turistbesøg som paa nogen Maade muligt. Det er derfor ikke noget, der forbyr mig, at den højtærede Undervisningsminister, naar disse Sager har været til Behandling, og der har været Spørgsmaal om dem under Financelovbehandlingen, har lagt for Dagen, at han interesserer sig stærkt for Museumssagen. Men en af de Planer, der er kommet frem ved et Initiativ af den højtærede Ministers Forgænger, og som, hvis jeg ikke tager fejl, bifaldes af den nuværende højtærede Undervisningsminister, vil blive fuldstændig ødelagt, hvis den højtærede Forsvarsminister faar Lov til at sælge Livgardens Kaserne. Denne Plan er blevet udarbejdet af et Udvalg, der blev nedsat af den daværende Undervisningsminister og havde daværende Departementschef Weis til Formand. Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem enedes om at anbefale, at de naturhistoriske Museer blev anbragt, hvor Garderkasernen og Eksercerpladsen nu findes. Blandt Udvalgets Medlemmer var den højtærede nuværende Indenrigsminister Hr. Kragh og et tidligere Medlem af det konservative Folkeparti Hr. Johan Knudsen. Med Undtagelse af et enkelt Medlem — nemlig mig — anbefalede man altsaa, at Kasernen

og Eksercerpladsen skulde benyttes til Zoologisk og Mineralogisk Museum og til visse Institutioner, der er knyttet til disse Museer eller i alt Fald til disse Videnskaber. Det samme Udvalg drøftede dog ogsaa Muligheden af at anvende Sølvadens Kaserne og den Grund, der hører dertil. Imidlertid forkastede Udvalget denne Plan og sagde herom, hvad jeg med den højtærede Formands Tilladelse maaske maa oplæse. „En Benyttelse af Kasernen som den foreslaaede vil der dog, navnlig af Hensyn til Belysningsforholdene, ikke kunne blive Tale om, lige saa lidt som det vil kunne forsvares at nedrive denne i arkitektonisk og historisk Henseende betydningsfulde Bygning“. Deraf ser den højtærede Minister, at Vinduene er saa smaa, at man ikke kan benytte Bygningen til Museum, saadan som den er, og samtidig, at dette sagkundige Udvalg gør opmærksom paa, at Bygningen ikke kan nedrives og derfor formentlig ikke kan sælges til en privat Køber. Det forekommer mig, at disse Spørgsmaal kræver et Svar fra den højtærede Minister. Vi maa vide, hvad det egentlig er, der har været tilsigtet med Forslag b's § 4, hvem det er, Ministeren har tænkt paa at sælge til, under hvilke Betingelser Ministeren har tænkt at sælge, og hvorledes Ministeren er kommet til det Resultat, at han, saaledes som disse Bygninger er beskafne, vil være i Stand til at indvinde i virkelig reel Indtægt ca. 10 Mill. Kr. for Statskassen derved, at enten private eller Kommunen køber disse Ejendomme. Dernæst vil jeg gerne bede den højtærede Minister forklare dette høje Ting, hvorledes han bringer denne Plan i Overensstemmelse med de Planer, som Undervisningsministeriet har fremsat.

Til Slut skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger i Anledning af, at jeg ikke var med til Indstillingen fra førnævnte Udvalg. Det kunde maaske ellers friste den højtærede Minister til at sige, at naar jeg ikke har været med til at anbefale denne Plan, skulde jeg da med rolig Samvittighed kunne se paa, at man eventuelt solgte Garderkasernen og Eksercerpladsen. En saadan Slutning vil jeg dog advare den højtærede Minister imod. Naar jeg nemlig ikke kunde slutte mig til de øvrige Medlemmer af Udvalget, var det, fordi jeg gik ud fra, at naar vi skulde have en ny Militærordning, og naar som Følge deraf denne Kaserne nedlagdes som Kaserne, burde hele den Plads, den fyldte, plus Eksercerpladsen indgaa i Kongens Have for at forøge dette enestaaende